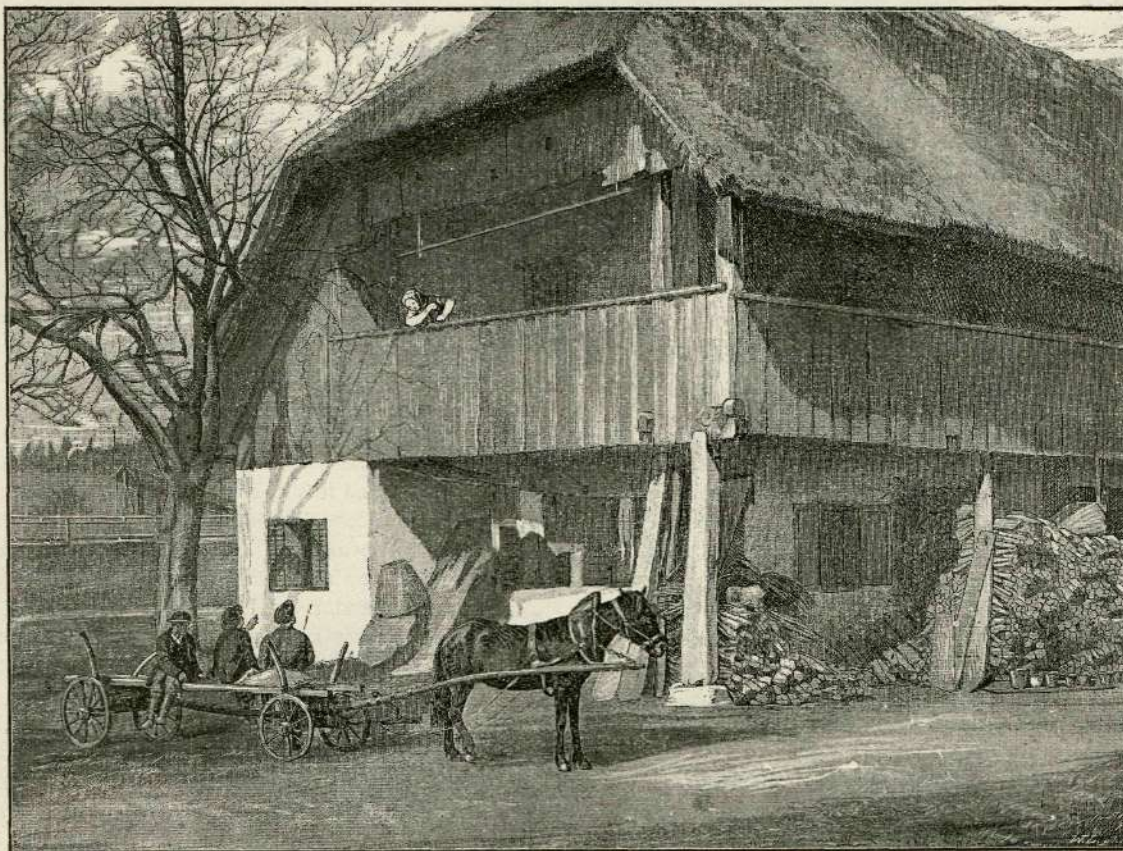

V „Osnovi“ je priobčil Mordovcev dve povesti „Soldatka“ in „Dzvonar“, ki sta izšli posebej v „Rusko-ukrajinskoj biblijoteki“ v Levovu l. 1885. V dotični „biblioteki“ so bili priobčeni l. 1886. tudi „Poe-tični tvorí St. Rudanskega“. Poleg „Soldatke“ in „Dzvonara“ je Mordovcev izdal še povesti: „Son-neson“ ter „I z ust mladencov.“

Ob tem času se je pokazal pisatelja tudi Alek-sander Storoženko, rojen l. 1805. umrl l. 1874. Ker je bival v državni službi na Podolju, seznanil se je bliže z ondotnimi prebivalci ter zajemal snov za svoje povesti narodu iz ust. Najboljše njegove povesti so: „Kindrat Bubnenko Švidkij“, „Roskazy zaporožca Korža“, „Vusi“ in „Holka“. L. 1879. je

Postanek.

Risal Ant. Koželj.

bil natisnjen v Odesi njegov neznatni roman: „Marko Prollatij“.

Med tem, ko je slovstveno gibanje malorusko pojemalo nad Dnjeprom, rastlo je od l. 1848. ugodneje v avstrijski državi. Tega leta je bila osnovana v Levovu „Galicko-ruska Matica“, porodil se je politično-literaren časopis „Zorja halicka“, in duhovnik Jakop Holovacki je bil pozvan na stolico rusko-

ukrajinskega jezika in slovstva na levovskem vseučilišču.

Holovacki je bil kaj navdušen rodoljub, ki je sveto verjel, da se proslavi in dvigne maloruski jezik in slovstvo, ko se postavi na lastne noge; za to pa mu je bilo poroštvo bogato malorusko narodno pesništvo, ki presega narodno poezijo vseh ostalih slovanskih plemen. (Dalje.)